

A KEDVESSÉGÉRME

Írta: Lucy Stevenson Ewell
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Nina szélesen mosolygott, miközben felragasztott a limonádés standjára egy táblát. „Limonádé – 100 forint” – állt rajta. A limonádés kancsója mellé felsorakoztatta a poharakat.

Forró nyári nap volt. Nina azt remélte, hogy a szomszédai közül sokan szeretnének majd egy fincsi, hideg italt.

Bence bácsi sétált arra. A kislánya mellette jött a kismotorján. „Én kérek egy pohárral.” Egy százast dobott Nina befőttesüvegébe. Nina töltött neki egy pohár limonádét.

Nemsokára arra bicikliztek Nina barátai, Betti és Luca. Megálltak, és ők is vettek egy kis limonádét. „Köszö!” – mondta Betti.

Nina megrázta a befőttesüvegét. A benne lévő pénzérme csörögtek. Már is keresett egy kis pénzt!

Azután kilépett a házából Nina kedvenc szomszédja, hogy kivigye a szemetet. „Szia, Nina! – mondta Máté. – Nagyon jól esne egy kis limonádé.”

Máté és a felesége, Tamara sokat segítettek Nina családjának. Miután Nina apukája meghalt, Máté segített nekik a ház körüli teendőkben. Egyszer megjavította a locsolójukat. A kertjükben megmetszette a magas fákat. És segített megjavítani Anya autóját, amikor elromlott az akkumulátora.

„Tessék” – mondta Nina, amint átadott neki egy pohárral.

Máté a befőttesüvegbe dobott volna egy pénzérmet, de Nina megállította.

„Nem kell fizetned! – mondta. – Ezzel a limonádéval szeretném megköszönni a sok mindent, amit azért tettél, hogy segíts nekünk.”

„De a táblán ott áll, hogy 100 forint – mondta Máté. – És ez a limonádé túl finom ahhoz, hogy ne fizessek érte.”

Nina elvette előle a befőttesüveget és nevetett. „Nem, nem. Neked ingyen van.”

Másnap, amikor Nina kiment a postaládához a levelekért, megállt. A veranda lépcsőjén egy pénzérme csillogott a napfényben. Nina elnézett Máté háza felé. Bizonyára ő tette oda a százast! Még mindig a limonádéját próbálta kifizetni.

Nina mosolygott. *Nem Máté az egyetlen, aki ravasz tud lenni* – gondolta. Odaszaladt a szomszéd házhoz, és elhelyezte a százast Máték lábtörlőjén.

Másnap Nina kiment rollerezni. És ott volt Máté pénze a virágcserepnél a bejárati ajtó mellett.

Nina átröllerezett Máték házához. Ezúttal a tornác

Kövesd az ösvényeket, hogy lásd, hova lett elrejtve a pénzérme legközelebb!

1

mellett lévő kőre helyezte a százforintost.

Teltek a hetek. A százas oda-vissza került. Nina mindennap új helyen találta meg a verandán a pénzérmet. És mindennap elrejtette azt egy új helyre Máté tornácán.

Aztán egy nap kiment, és egy meglepetést talált a verandán. A százforintos volt az, de már egy gyönyörű nyaklánc lett belőle! Feltartotta és elmosolyodott. A nap rásütött a pénzérme, amely ettől ragyogott.

A szomszédban Máté a műhelyében dolgozott. „Köszönöm!” – kiabálta túl a fűrész zúgását Nina.

Máté felnézett. Nina felemelte a nyakláncot.

„Tamara segített nekem elkészíteni – mondta Máté. – Ez a kettőnk ajándéka, amiért ilyen kedves vagy.”

„Hát jó, azt hiszem, te nyertél.” Nina kacagott és feltette a nyakláncot. „Annyira tetszik, hogy örökké meg fogom tartani.”

Hálás volt azért, hogy ilyen kedves, gondoskodó szomszédai vannak. ●

4

5

2

3

ILLUSZTRÁTA: MITCH MILLER

